Vlaams Parlement

stuk **2203** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 8 oktober 2013 (2013-2014)

Verzoekschrift

over de netvergoeding voor zonnepanelen

Verslag

namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
uitgebracht door de heer Marc Hendrickx

verzendcode: WON

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:
de dames Caroline Bastiaens, Griet Coppé, Veerle Heeren, de heer Veli Yüksel;
de heer Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de dames Mercedes Van Volcem, Khadija Zamouri;
de dames Michèle Hostekint, Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:
de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Sonja Claes, de heer Dirk de Kort, mevrouw Valerie Taeldeman;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Katleen Martens, de heer Christian Verougstraete;
de dames Irina De Knop, Vera Van der Borght;
mevrouw Else De Wachter, de heer Patrick Janssens;
de heer Bart De Wever, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Peter Reekmans;
de heer Hermes Sanctorum.

1. Procedure

De verzoeker heeft op 15 april 2013 een verzoekschrift ingediend over de netvergoeding voor zonnepanelen (verzoekschrift nr. 13 (2012-13)). Op donderdag 27 juni 2013 heeft de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie beslist om het verzoekschrift ten gronde te behandelen. De commissie gaf aan mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, de opdracht om over het verzoek een standpunt aan de commissie voor te leggen. Op donderdag 26 september 2013 agendeerde de commissie de bespreking van dit standpunt.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De verzoeker is het niet eens met de heffing voor het gebruik van het elektriciteitsnet door eigenaars van particuliere PV-installaties (PV: fotovoltaïsch). De heffing op zich noemt hij een contractbreuk van een overheid die steeds heeft beseft welk gebruik een PV-installatie van het net maakt, maar nu plots de voorwaarden verandert. Een heffing op basis van vermogen noemt de verzoeker buitenproportioneel omdat die heffing geen rekening houdt met het reële gebruik van het net. De rekenmethode is volgens hem niet te doorgronden en houdt voorts geen rekening met de erg beperkte radius van op het distributienet geïnjecteerde stroom, noch met de efficiëntiewinst die deze injectie veroorzaakt, noch met haar gunstige effecten voor de levensduur van de apparaten.

3. Standpunt van de bevoegde minister

In een brief van 19 september 2013 aan parlementsvoorzitter Jan Peumans wijst minister Freya Van den Bossche erop dat de tariefbevoegdheid voor energie federale materie is. De Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) staat hiervoor in. De zogenaamde heffing waarnaar de verzoeker verwijst, betreft een netvergoeding die de CREG als overgangsmaatregel mag toestaan. Met deze maatregel neemt de CREG een onderscheid weg tussen aan de ene kant kleinschalige producenten en aan de andere kant zowel andere producenten als verbruikers. Tot nu toe betaalden de kleinschalige producenten immers geen enkele vergoeding voor het net, dat ook zij gebruiken. Van contractbreuk is volgens de minister geen sprake aangezien de contracten betreffende nettoegang de mogelijkheid van een vergoeding bevatten.

Op de kritiek betreffende de basis van de heffing repliceert minister Van den Bossche dat producenten steeds de keuze hebben tussen een heffing op basis van geïnstalleerd vermogen en een heffing op basis van de werkelijk gemeten afname en injectie. De rekenmethode heeft de CREG gebaseerd op een gemiddelde situatie. De CREG is zelf het best geplaatst om deze verder toe te lichten.

4. Bespreking in de commissie

De heer *Jan Penris,* commissievoorzitter, vraagt of de commissie het eens is met het standpunt van de bevoegde minister. De commissie stemt eenparig in met dit standpunt.

Jan PENRIS,
voorzitter

Marc HENDRICKX,
verslaggever

BIJLAGE:

Brief van minister Freya Van den Bossche
aan de voorzitter van het Vlaams Parlement

Vlaamse Regering

Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie
Martelaarsplein 7, 1000 Brussel
Tel. 02 552 61 00 - Fax 02 552 61 01
kabinet.vandenbossche@vlaanderen.be

De heer Jan Peumans
Voorzitter
Vlaams Parlement

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
		130003/JV/AO/19597	

vragen naar / e-mail
Joris Vandenbroucke
joris.vandenbroucke@vlaanderen.be

telefoonnummer
02 552 61 00

datum
19 SEP. 2013

standpunt verzoekschrift (2012-13)

Geachte heer voorzitter,

Bij toepassing van artikel 101 4a van het Reglement van het Vlaams Parlement besliste de Commissie Wonen mijn standpunt te vragen betreffende het verzoekschrift (2012-13) van de heer Gaston Van der Cruyce. Ik heb het genoegen u hierbij mijn antwoord te bezorgen.

1. Bezwaar tegen het feit van de heffing

De tarieven die de distributienetbeheerders aanrekenen voor de aansluiting op en gebruik van het net worden vastgelegd door de bevoegde regulator. Op vandaag is dat de CREG, en niet de VREG, gezien de tarifaire bevoegdheid nog steeds een federale aangelegenheid is. De aangerekende vergoeding betreft geen heffing, maar een netvergoeding die is goedgekeurd door de CREG in het kader van de overgangsmaatregelen die de CREG kan nemen in de periode tot de goedkeuring van een nieuwe tariefmethodologie.

De beslissing om een netvergoeding in te voeren voor kleinschalige producenten heeft tot doel een ongelijkheid weg te werken ten opzichte van andere producenten en verbruikers. Voor de invoering van de netvergoeding betaalden vele kleine producenten met een terugdraaiende teller immers geen vergoeding voor hun gebruik van het net, terwijl ze het wel gebruiken, om hun elektriciteit te injecteren bij een overschot aan productie, of om de elektriciteit terug van het net af te nemen wanneer het verbruik de eigen productie overstijgt.

De tarieven voor gebruik van het net, zowel voor afname als voor injectie worden regelmatig herbekeken. Het is de regulator die de beslissing neemt op basis van een voorstel van de netbeheerders. Het argument van contractbreuk is onterecht, want de contracten voor toegang tot het net (die door de leveranciers worden afgesloten met de netbeheerders) voorzien deze mogelijkheid, en de meeste leveranciers houden er ook rekening mee bij hun commerciële leveringscontracten.

2. Bezwaar tegen de basis van de heffing

De producenten hebben volgens de beslissing van de CREG de keuze: ofwel betalen ze op basis van het geïnstalleerde vermogen de forfaitair berekende netvergoeding, ofwel betalen ze de nettarieven die ook voor de andere producenten gelden en die gebaseerd zijn op de gemeten werkelijke afname en injectie. Voor dit laatste moeten ze wel over een meetinstallatie beschikken die beide grootheden meet, wat niet het geval is met de klassieke Ferraris-meter. In dat geval is er dus een eenmalige installatiekost.

Indien er wordt gekozen voor het eerste model, de netvergoeding op basis van het geïnstalleerd vermogen, dan is het evident dat de aanrekening van een tarief moet gebaseerd zijn op een ondubbelzinnige grootheid, die kan worden gecontroleerd door een bevoegde instantie. De netvergoeding is berekend in functie van het geïnstalleerd vermogen zodanig dat ze overeenstemt met de gewone nettarieven die een gemiddelde PV-installatie met dat vermogen zou betalen voor het werkelijk netgebruik.

Indien de netgebruiker van oordeel is dat zijn installatie minder gebruik maakt van het net dan een gemiddelde installatie (bijvoorbeeld omdat zijn installatie minder gunstig is geörienteerd, of omdat hij zijn elektriciteit zelf opslaat of meer onmiddellijk zelf verbruikt), kan hij de optie kiezen om de gewone nettarieven voor de gemeten injectie en afname te betalen.

3. Bezwaar tegen de manier waarop de heffing wordt bepaald

De CREG heeft in haar beslissingen aangegeven op welke wijze ze tot de vaststelling van de hoogte van de netvergoeding is gekomen. Men heeft hiervoor zoals aangehaald aan de hand van de gegevens van een groot aantal installaties een omrekening gemaakt op basis van een gemiddelde situatie. De netvergoeding is zo berekend voor een gemiddeld geïnstalleerd vermogen, een gemiddeld jaarverbruik en een gemiddelde aanwending van eigen productie voor ogenblikkelijk eigen gebruik waarbij er dus geen injectie of afname plaatsvindt. Zo wordt gemiddeld 40% onmiddellijk ter plaatse verbruikt, en 60% van de groene stroom wordt op het net geplaatst en er later via de terugdraaiende terug afgehaald. Op deze 60% van de groene stroom betaalt men dus het nettarief. Voor verdere toelichting moet ik u naar de CREG doorverwijzen.

Met vriendelijke groeten

Freya Van den Bossche